

AF

2025

Informační zpravodaj
pro zaměstnance a obchodní
partnery holdingu AF Group

Géčko

Ženy, které hýbou našimi firmami

Říká se, že za každým úspěšným mužem stojí silná žena. My však víme, že ženy jsou dnes rovnocennými partnerkami. Stojí po boku mužů a často i v čele týmů. Jsou to projektantky, stavbyvedoucí, personalistky, ekonomky, marketingové manažerky, ženy v kancelářích i v provozu.

Úspěšným mužům dáváme v našem časopise prostor pravidelně. Letos jsme si řekli, že trochu vyrovnáme skóre. Rozhodli jsme se ukázat ženy napříč holdingem v celé jejich síle. I tam, kde je možná nečekáte: na stavbě, v řízení projektů i v rozhodovacích rolích. Ne proto, že jsou ženami, ale proto, že jsou skvělé ve své práci.

Máme velkou radost, že je jich v našich společnostech tolik.
Tak snad muži prominou, že tentokrát nebudou hrát „hlavní roli“ jen oni.

Andrea Červenková
odpovědná redaktorka

AF Group

Rodinný holding propojuje silné a stabilní firmy s dlouholetou tradicí. Spojuje odborníky z různých oborů, od stavebnictví přes energetiku, realitní, technologie až po sklářství a vytváří mezi nimi přirozenou synergii i prostor pro sdílení zkušeností.

VHS Břeclav

Letos si společnost připomněla 75 let od svého založení. Z malé vodohospodářské jednotky se během tří čtvrtin století vypracovala v respektovanou stavební firmu s pevným postavením na trhu. Za dlouhá léta své existence realizovala stovky projektů, které ovlivnily život obcí i měst napříč regionem.

Stavební firma Plus

Od roku 1990 firma projektuje a staví domy a průmyslové stavby, provádí rekonstrukce a nabízí komplexní služby ve stavebnictví - Full service pro zákazníky. Za více než tři dekády si vybudovala pozici spolehlivého partnera v regionu díky kvalitě, odpovědnému přístupu a stálému rozvoji.

Tehelňa Gbely

Působí na Slovensku a nabízí ekologické řešení pro ukládání stavebních odpadů v souladu s legislativou a s důrazem na ochranu životního prostředí. Své služby loni rozšířila o prodej štěrku, písku a kameniva i o pronájem profesionálního nářadí a stavebních strojů.

Klimabott

Společnost je synonymem pro klimatizace, rekuperace a chytrá energetická řešení na míru pro domácnosti i komerční objekty. Poskytuje služby od návrhu přes projekci až po samotnou realizaci a navazující záruční a pozáruční servis. Firma se specializuje také na dezinfekci prostor ozónem a aromaterapii pomocí esenciálních olejů.

Realitní společnost Plus

Od svého vzniku zajišťuje firma prodej, pronájem i správu nemovitostí. Díky odbornosti, zkušenostem a zázemí holdingu AF Group si vybudovala pozici spolehlivého partnera, který se o nemovitosti stará komplexně, od pozemku po střechu.

Průmyslová zóna Gbely

Moderní areál s administrativními, skladovými a výrobními budovami, který vznikl v prostorách bývalého naftového závodu v katastru města Gbely na Slovensku. Výhodou je výborné dopravní napojení – jak silniční, tak železniční – s velkými centry, jako jsou Bratislava (70 km), Brno (80 km) nebo Vídeň (100 km).

Bydlení u Lázní

Developerský projekt přinese moderní a promyšlené bydlení v těsné blízkosti lázeňského parku v Hodoníně. Nová čtvrť nabídne kombinaci bytových i rodinných domů zasazených do zeleného prostředí s důrazem na komfort, komunitní život a kvalitní architekturu.

Vránův mlýn

Developerský projekt otevírá možnost zájemcům o bydlení u zámku v Břeclavi. Nabízí energeticky úsporné byty od 1+KK až po 4+KK v nadčasové architektuře, doplněné o zelené atrium, kavárnu i klidné zázemí. Byty v blízkosti centra města budou k nastěhování již na jaře 2026.

Pivovar Lednice

Spojuje poctivé řemeslo s moderní gastronomií a jedinečnou atmosférou Lednicko-valtického areálu. Nabízí vlastní pivo vařené tradičním postupem, stylovou restauraci s lokální kuchyní a prostředí, kde se chuť, tradice a zážitek snoubí v harmonický celek.

Resort Lednice

Moderní resort apartmánového ubytování v Lednici propojuje špičkový komfort s atmosférou jihomoravského regionu. Architektonicky oceněný komplex nabízí 22 prostorných pokojů s nadstandardním vybavením, moderními technologiemi a důrazem na každý detail. Součástí areálu jsou oblíbené pivní lázně a Pivovar Lednice.

Glasfabrik Květná

Sklárna Květná 1794 patří k nejstarším fungujícím sklárnám ve střední Evropě a dodnes vyrábí sklo ručně, s respektem k řemeslu i tradici. Spojuje poctivou práci sklářských mistrů s moderním designem a představuje tak jedinečné spojení historie, kvality a elegance.

21

49

52

27

61

34

Obsah

AF Group

- 6 Obsah
- 8 Pět let pod jednou střechou
- 10 Etický kodex
- 11 Udržitelně napříč holdingem
- 12 Společně v pohybu
- 13 AF Group drží pospolu
- 13 Soutěž

STAVEBNICTVÍ

VHS Břeclav

- 16 Stavíme na kvalitě
- 20 Stroje, které šetří
- 21 Žena v pokládkové četi
- 22 Tým stojí na lidech
- 23 VHS v pohybu
- 23 Gratulujeme
- 24 Když táta předá klíče od „vozu“ synovi

Stavební firma Plus

- 26 Design & Build
- 27 Pluska boduje napříč kategoriemi
- 28 Stavby s podpisem Plus
- 32 Nová posila pro recyklační tým
- 34 I ve světě betonu má žena své místo
- 37 Z Plusáků opět draci!
- 37 Plus pro vzdělání i zdraví
- 37 Gratulujeme

Tehelňa Gbely

- 38 Nové jméno, nová technika, nové možnosti

Klimabott

- 40 Technologie pro lepší klima

Rekultivace Hodonín

- 41 Nový člen holdingu

REALITY

Realitní společnost Plus a Bedr Břeclav

- 44 Správa, která funguje s klidem a jistotou

Průmyslová zóna Gbely

- 45 Úspěšný rozvoj pokračuje

DEVELOPMENT

Bydlení u Lázní

- 48 Čtvrť, která roste z promyšlené vize

Vránův mlýn

- 49 Finále na dohled

HOTELY / GASTRO

Pivovar Lednice a Resort Lednice

- 52 Když se propojí chuť, zážitek a tým

SKLÁRNY

Glasfabrik Květná

- 56 Ve sklárně jde o víc než o sklo
- 58 Když se tradice potká s vizí
- 60 Sklářský a obecní ples
- 60 Celorepublikový (tý)den sklářů
- 61 Funkcionalismus ve skle
- 62 Kávový rituál ve skle
- 64 Propojení českého skla a japonské filozofie klidu
- 65 Život mezi pecí, sklem a folklorem

Pět let pod jednou střechou

Dnes už holding AF Group funguje pátým rokem a ukazuje, že krok ke vzniku společné struktury byl správným rozhodnutím. Sdružuje několik silných firem, které si zachovaly vlastní identitu a zaměření, ale zároveň těží z ekonomické stability a zázemí společné skupiny.

Na začátku všeho byla Stavební firma Plus. Společnost, která vznikla z odvahy několika lidí pustit se do podnikání v nelehkých devadesátých letech. Myšlenka holdingu se zrodila později s cílem posílit vnitřní propojení firem, zvýšit jejich odolnost vůči výkyvům trhu a zároveň zefektivnit řízení i rozdělení kompetencí. Někteří z dnešních zaměstnanců si ještě na úplné začátky pamatují, pro jiné je to už spíše část firemní historie, o které se vypráví. A právě proto jsme se v čase ohlédli zpět a zavzpomínali se zakladatelem **Jozefem Anovčínem**, mužem, který stál u zrodu nejen firmy Plus, ale i celého holdingu **AF Group**.

Pane Anovčíne, vzpomenete si, kdy jste se poprvé dostal ke stavebnictví?

Velmi brzy. Od deseti let jsem pomáhal otci. Stavěli jsme garáž, dům, hospodářské stavení. Bratři už byli pryč, tak jsem musel pomáhat já. Manuální práce mi nevadila, ale bývalo mi líto, že nemůžu běhat s kamarády venku. Když otec zavolal, musel jsem všeho nechat a jít. Byla to tvrdá škola, ale právě tehdy jsem se naučil zodpovědnosti a vztahu k práci.

Když se ohlédnete zpět, co pro vás bylo na podnikání nejtěžší?

Začátky nikdy nejsou jednoduché. Člověk se musí potýkat se spoustou věcí – finančních, organizačních i lidských. Důležité je dělat práci poctivě a dobře. Když se někde objeví chyba, musí se k ní přistoupit čelem a napravit ji.

Byl jste prý přísný šéf. Bylo to kvůli kvalitě práce?

Asi ano. Trval jsem na tom, že věci se musí udělat pořádně. Když se něco nepovedlo, začali jsme znovu a lépe. Vždycky jsem říkal, že je dobré dělat věci kvalitně hned napoprvé. Možná jsem byl někdy tvrdý, ale kvalita byla a je základ, na kterém stojí dobré jméno firmy.

Postupně jste předával vedení synům, bylo těžké pustit otěže?

Zpočátku ano. Měl jsem tendenci radit, korigovat. Ale kluci postupně sami převzali odpovědnost a přinesli nový pohled, který firmu posunul dál. Dnes vidím, že svou práci dělají dobře a jdou do toho naplno.

Co byste poradil lidem, kteří chtějí podnikat?

Aby si to dobře rozmysleli a byli připraveni hodně obětovat. Podnikání není o štěstí, ale o trpělivosti, férovosti a kvalitní práci. A také o lidech, na které se můžete spolehnout v práci i doma.

Blíží se konec roku, co byste popřál zaměstnancům a partnerům?

Možná to zní obyčejně, ale přeji všem hlavně zdraví. Člověk si jeho hodnotu často uvědomí, až když o něj přichází. A přeji také rodinnou pohodu, protože z ní pramení klid, síla a chuť do práce. Po stránce pracovní bych všem přál, aby se jim v našich firmách dobře pracovalo, aby sem nechodili jen kvůli výplatě, ale protože tu mají své přátele a cítí se tu jako součást jednoho celku. Věřím, že právě přátelská atmosféra se nám daří udržet.

Etický kodex aneb návod, jak být správný AFGéčák

V AF Group víme, že slušnost, férovost a zdravý selský rozum je samozřejmost. Přesto jsme se rozhodli to, co už dávno žijeme, sepsat do jedné přehledné brožurky. A voilà, na světě je náš Etický kodex!

Nejde o nudné čtení pro právníky. Je to manuál slušného lidského chování na pracovišti i mimo něj. Srozumitelný, krátký a občasně i vtipný. Etický kodex je zkrátka takové firemní zrcadlo, ve kterém se chceme vidět upřímní, odpovědní, normální. A když si jej otevřete (ideálně s kávou v ruce), možná zjistíte, že většinu z napsaného dávno děláte. My jsme vše jen pojmenovali a shrnuli v jednom dokumentu.

Najdete v něm třeba, že:

- mluvit na rovinu je pořád v módě,
- férovost se vyplácí víc než úplatek,
- přírodu šetříme, protože máme jen jednu,
- respektujeme se navzájem, ať už jsme u pece, u počítače nebo na stavbě,
- týmová spolupráce neznamená „všichni dělají všechno“, ale že táhneme za jeden provaz stejným směrem.

Celý etický kodex si můžete přečíst zde

Udržitelně napříč holdingem

Zodpovědný přístup a respekt k přírodě dnes nejsou jen trendem, ale přirozenou součástí našeho fungování. Ve firmách holdingu AF Group hledáme cesty, jak snižovat energetickou náročnost, využívat obnovitelné zdroje a provozovat naše areály i projekty efektivněji.

Letos jsme významně posílili oblast vlastní výroby energie. Nové fotovoltaické elektrárny jsme instalovali hned ve dvou společnostech, a to ve firmě Plus a VHS Břeclav. Ta na budově VHS je vybavena moderním bateriovým úložištěm, které umožňuje uchovávat přebytečnou energii pro pozdější využití. Slunce napájí i naše developerské projekty - výrobní areál

Munters a od příštího roku i residenční projekt Vránův mlýn. Tyto projekty jsou od počátku navrženy s důrazem na udržitelnost. Fotovoltaiku dlouhodobě využívá i společnost Klimabott. Díky těmto krokům se přibližujeme k energetické soběstačnosti, snižujeme naši ekologickou stopu a potvrzujeme, že moderní technologie a šetrný přístup k přírodě mohou jít ruku v ruce.

Společně v pohybu

Holdingové aktivity zahrnují víc než jen práci a sportovní výzvy. Jsou i o rodinách. A právě taková byla akce Rodinný den s AFGéčkem, společně v pohybu, která se konala 6. září v Lednici.

Záříjová sobota, modré nebe, smích dětí i dospělých... Rodinný den s AFGéčkem se stal přesně tím, čím měl být. Dnem, kdy jsme vypnuli pracovní režim a zapnuli ten rodinný. Na hřišti se běhalo, házelo, jezdilo i soutěžilo a občas i padalo, ale vždy se zase vstalo a pokračovalo. Fotbalisté předváděli dravé souboje, soutěžní vlašťovky létaly dál než firemní e-maily a borci na kolo-

běžkách se nezalekli ani „živých překážek“. Děti mezitím tvořily, skákaly a s hrdostí nosily tetování, která by jim záviděl i největší rocker. Nechyběla ani skvělá hudba, zmrzlina a pivo z našeho lednického pivovaru, protože i odměna musí být poctivá! A hlavně, panovala skvělá nálada, kterou s námi vytvořili všichni kolegové, partneři i přátelé. Díky všem, kdo dorazili.

Podívejte se
na video

AF Group drží pospolu

Kdo říká, že holdingové firmy spolu umí jen podepisovat smlouvy, ten u nás nikdy nepracoval. My se totiž umíme potkat i mimo porady, třeba i na sportovním poli.

V letošním roce se do toho pustily firmy VHS Břeclav a firma Plus. První výzvu odstartovala VHS badmintonovým turnajem, který odhalil překvapivě soutěživé duše (a pár skrytých talentů). Plusáci výzvu samozřejmě nenechali bez odpovědi a zorganizovali pingpongový revanš. A výsledek? Remíza. Ukázalo se totiž, že nejlépe nám to funguje, když hrajeme spolu, jako smíšené týmy.

Čtěte do konce a vyhrajte!

Každoročně nám dáváte jasné najevo, že vás baví příběhy lidí, rozhovory s kolegy i šefy, kteří se nebojí prozradit, co je v práci těší i štve. A my jsme rádi, že čtete!

Z vašich tipů na témata pro další vydání jsme měli radost, některé nápady nás pobavily, jiné inspirovaly. A jak dopadla loňská soutěž? Na tři z vás se usmálo štěstí a domů si odnesli parádní výhry.

Výsledky soutěže z loňska:

1. Cena: poukaz do e-shopu Květná 1794 získal Jan Peleška (SFP)
 2. Cena: pobyt v Resortu Eisgrub pro dvě osoby si užil Jaroslav Bělík (SFP)
 3. Cena: dárkový balíček z vinařství Domaine Eisgrub ochutnala Eva Priecel Baďurová (Glasfabrik)
- Gratulujeme!

Ti, kdo tentokrát nevyhráli, nemusí smutnit. Přichází další kolo soutěžení! Stačí odpovědět na tři otázky. A ještě taková drobnost - mít štěstí při losování. Zapojit se můžete jednoduše přes QR kód u článku (nezapomeňte uvést vše potřebné včetně kontaktu, jinak bude štěstí slepé).

O co hrajeme letos?

1. Cena: Tablet v hodnotě **8 000 Kč**
2. Cena: Poukaz do e-shopu Květná 1794 v hodnotě **5 000 Kč**
3. Cena: Dárkový balíček z Pivovaru Lednice v hodnotě **2 000 Kč**

Tak co říkáte, jdete do toho?

Třeba letos půjde štěstí právě kolem vašeho stolu...

Soutěžní úkoly a otázky najdete po načtení QR kódu

STAVEBNICTVÍ

16–25

VHS Břeclav

26–37

Stavební firma Plus

38–39

Tehelňa Gbely

40

Klimabott

41

Rekultivace Hodonín

Stavíme na kvalitě, letos opět naplno!

Každá stavba má svůj příběh. Ať už jde o čistírnu odpadních vod, služebnu obecní policie nebo průmyslový areál, vždy se snažíme, aby naše práce dávala smysl místu i lidem.

- ↓ Víte, že průmyslový areál nemusí působit jako cizorodý prvek v krajině? V **Mikulově** jsme dokončili areál **42&Czech** s halami pro lehkou výrobu a skladování. Architekti i naši stavaři se postarali o to, aby nová zástavba přirozeně zapadla do okolí a respektovala historický charakter města.

- ↓ V Lužicích jsme postavili **novou služebnu obecní policie**. Moderní dispoziční řešení odpovídá provozním potřebám, zatímco použitý materiál a tvar ctí tradiční vzhled obce.

- ↓ Vodohospodářské stavby patřily i letos k těm nejvýznamnějším. V **Tvarožné Lhotě** jsme vybudovali čistírnu odpadních vod s biologickou linkou o průměru 15 metrů a soustavou doplňujících nádrží.

- ↓ V **Dolních Dunajovicích** vznikla ČOV dimenzovaná na 3 800 obyvatel, která zvládne denně vyčistit přes 700 m³ odpadních vod. Součástí je i dešťová nádrž s objemem 300 m³.

Na silnicích jsme byli vidět a slyšet v **Kyjově**. Pod našima rukama prošla ulice Svatoborská kompletní rekonstrukcí. Nový povrch má plochu přes 4 000 m² a skládá se ze čtyř vrstev asfaltu, což řidičům i chodcům zajistí vyšší komfort a bezpečnější provoz.

- ↓ A nakonec ještě pohled do **Boleradic**. Tam jsme připravili novou lokalitu Vorličky, od kanalizace, vodovodu a plynovodu až po rozvody elektřiny. Díky tomu je místo připravené na výstavbu rodinných domů.

Stroje, které šetří čas, energii i planetu

Ve VHS Břeclav víme, že bez pořádného stroje to na stavbě prostě nejde. A protože chceme, aby naše práce byla nejen efektivní, ale i šetrná a bezpečná, rozšířili jsme letos vozový i strojový park o několik šikovných pomocníků. A že je na co se dívat!

→

Největší pozornost si vysloužil **kráčejší bagr Menzimuck A81**, kterému u nás nikdo neřekne jinak než „Spiderman“. Zvládne prudké svahy, těžko přístupný terén i práci ve vodě. Díky své obratnosti se dostane tam, kde klasické stroje nemají šanci. Už se osvědčil třeba při práci na vodojemu v Pouzdřanech nebo na stavbě v Prušánkách.

Další nové stroje na palubě jsou **malý vibrační válec Ammann**, který je ideální na zhuštění menších ploch. **Dumpery Wacker Neuson DW30 a DV90** jsou spolehlivé a silné. Přesně to, co potřebujeme pro náročný provoz. Přibyla i **servisní stanice na plnění klimatizací**, protože i naše technika si zaslouží pravidelnou péči.

←

V polovině roku jsme navíc na silnici vyslali **novou elektrickou dodávku**. Testujeme ji v běžném provozu ve městě, na stavbě i v lehkém terénu. A proč elektromobil? Je tichý, ekologický a s ničím si nezádá se svými benzinovými kolegy.

Technická data:

- Nosnost: 1200 kg
- Počet míst: 5
- Dojezd: až 250 km
- Spotřeba: 14–17 kWh/100 km
- Hlučnost: téměř nulová, při jízdě slyšíme i vlastní myšlenky

Pokud se elektro-dodávka osvědčí, není vyloučeno, že brzy dostane v našem týmu dalšího elektrického kolegu.

Žena v pokládkové četě? U nás žádný problém

Silnice, chodníky, zámková dlažba... práce, kterou obvykle vidáme v rukou mužů. Ve VHS Břeclav ale dokazujeme, že šikovnost a preciznost nejsou otázkou síly, ale přístupu.

Naše pokládková četa má totiž mezi sebou i ženu – **Terezu Vlachovou Zabilovou (33)**. Na první pohled byste to do ní možná neřekli, ale tahle štíhlá černovláska zvládá práci s finišerem podobně jako její kolegové. Vidět ji při práci je důkazem, že i tato profese může mít jinou než mužskou tvář.

Bouráme stereotypy ve stavebnictví

Než nastoupila do VHS Břeclav, měla Tereza za sebou už sedm let praxe ve stavebnictví. Prováděla zemní práce pro konkurenční firmu. Dnes je již nedílnou součástí pokládkové čety.

Jak se k takové „mužské“ práci žena vůbec dostane?

Pracovala jsem i v ženském kolektivu, ale nevyhovovalo mi to. Vždycky mě to táhlo ke stavebnictví. Láká mě být venku, dělat práci, která je za mnou vidět. Když se pak naskytla možnost ve VHS Břeclav, šla jsem do toho.

Co přesně máte na starost?

Aktuálně se zaučuji na ovládání lišty finišeru. Baví mě to. Práce je pestrá, člověk je pořád v pohybu, na vzduchu. Každému bych to doporučila. Říkám, že mám „fitko a solárko zdarma“. (smích) Při práci zaměstnám nejen ruce, ale i hlavu. Není čas nad ničím přemýšlet. Ale uznávám, že tohle není práce pro každého.

Jak vás přijali kolegové?

Myslím, že mi ze začátku moc nevěřili, ale byli tolerantní. Dneska už mě berou úplně normálně.

Co bylo na začátku nejtěžší?

Pochopit systém, jak to celé funguje, a zaučit se. Každý stroj má svoje, člověk si musí zvyknout.

A co vás na této práci nejvíc baví?

To, že jsem venku. Nedovedu si představit, že bych pracovala zavřená někde v hale nebo kanceláři.

Jak trávíte volný čas?

Mám psy, takže s nimi trávím hodně času. Ráda houbařím, chodím do lesa a jsem i milovnicí piva.

Tým stojí na lidech

Terezu zná celý tým a její šéf byl u toho, když k nim nastoupila.

Vedoucí pokládkové čety Jiří Martinec (32) potvrzuje, že Tereza si své místo mezi chlapy získala rychle. Ne kvótami nebo výjimkou, ale poctivou prací a přístupem, který si získal respekt všech.

Jirka má zkušenosti ze stavebnictví a už dva roky vede středisko pokládky VHS Břeclav, které se stará o silnice, chodníky i zpevněné plochy po celém regionu.

Jak jsi reagoval, když ses dozvěděl, že do týmu nastoupí žena?

Byl jsem zvědavý, jak si s prací poradí. Někteří chlapi už Terezu znali a potvrdili, že se ve stavebnictví pohybuje, takže jsem to bral jako příležitost tým trochu oživit a možná i motivovat chlapy, aby se víc snažili. (smích)

Dělá všechno, co ostatní?

Samozřejmě, některé silové práce sice zůstávají na chlapech, ale lopaty ani stroje se rozhodně nebojí. Poradí si i s pokládkou zámkové dlažby. Nedávno jsme měli zakázku, kde to zvládla lépe než profíci.

V čem vidíš největší přínos ženy v mužském kolektivu?

Je to určitě zpestření týmu. Navíc do kolektivu vnáší jinou dynamiku a způsob uvažování. Pomáhá vytvářet vyváženější prostředí, kde se lépe komunikuje a hledají kompromisy. Svačiny zatím nenosí, ale jinak ji bereme jako rovnocennou kolegyni. (smích)

Dokázal by sis představit víc žen na stavbě?

Určitě ano. Věřím, že šikovná žena si své místo najde v každém oboru. U nás na oddělení se uplatní například u bagru, při měření a kontrole výšek nebo třeba při dokončovacích pracích – úklid je na stavbě také velmi důležitý. Asi bych si ženu neuměl ve firmě představit jen u výkopu a montáži kanalizace.

Zapadla Tereza do kolektivu hned?

Úplně bez problémů. Věděla, do čeho jde, a chlapi věděli, kdo k nám nastupuje. Dnes už je prostě jedna z nás.

Na co jsi v rámci svého střediska nejvíc hrdý?

Nedávno jsme prošli školením na obsluhu finišeru, abychom ho uměli využít co nejlépe. Možná to tak nevypadá, ale práce s asfaltem, co se týče materiálů a technologie zpracování, to je velká alchymie. Je řada proměnných, které mohou ovlivnit výslednou kvalitu. Proto je potřeba stále něco hlídat a kontrolovat. V každém případě pořád je prostor pro zlepšování, ale když přijde pochvala od zadavatele nebo obce, potěší to celý tým.

Je ti 32 a vedeš devět lidí. Bylo těžké získat autoritu?

Začátky byly trochu kostrbaté, všechno pro mě bylo nové. Musel jsem začít úplně od nuly a vše se naučit. O asfaltu jsem toho do té doby moc nevěděl. (směje se) Práce mě ale hned od začátku pohltila, tak šlo učení „samo“. Nakonec mě i chlapi přijali a dnes fungujeme jako sehraná parta. Každý ví, co má dělat, a jeden se může spolehnout na druhého.

Čím bys nalákal nové lidi do VHS Břeclav?

Jednoznačně kolektivem. Máme tu skvělou partu, ať už v technickém týmu, nebo mezi dělníky. A taky bych lákal na jistotu práce. Máme co dělat celý rok, práce je rozmanitá a člověk za sebou vidí výsledky. Ve VHS Břeclav platí jednoduché pravidlo: nezáleží na tom, kdo drží lopatu nebo ovládá finišer, ale jak k práci přistupuje. Výsledek je vždy vidět, a to nejen na silnicích, ale i v atmosféře celého týmu.

Podívejte se na video
pokládkové čety

VHSáci v pohybu i mimo stavbu

Zdravý tým roste nejen prací, ale i zážitky mimo ni. Společně strávený čas má hodnotu, kterou nic jiné nenahradí. Proto se setkáváme i ve volném čase na kole, pěšky nebo s raketou v ruce.

Cyklisté letos nelenili – slunečný víkend proměnili v příjemnou jízdu z Břeclavi až do Podivína na zahrádku kolegy ve viniční trati Ripoteky. Tam nechybělo pohoštění a dobrá nálada. Výsledek? Více než 50 kilometrů v nohách, skvělá parta a pořádná dávka endorfinů.

Na Pálavě jsme prověřili, kdo má tah na vrchol. Trasa Pavlov–Klentnice s převýšením 430 metrů nebyla procházka růžovým sadem, ale výhledy stály za každý krok. Občerstvení v restauraci pak bylo zcela zasloužené, protože energie se musí doplňovat stylově.

Nezapomínáme ani na pravidelný pohyb během týdne. Část našeho týmu se schází na badmintonových kurtech, kde se cvičí postřeh, týmový duch a taky smysl pro humor. Jde o ideální kombinaci sportu a odreagování po náročném pracovním dni.

Ať už se VHSáci vydají kamkoli, jedno je jisté, jdou stejným směrem až do cíle.

Když práce dává smysl už desítky let

Každý rok v našem časopise děkujeme kolegům, kteří jsou s námi už pěknou řádku let. Vážíme si jejich práce, zkušeností i loajality, protože právě oni tvoří pevné základy naší firmy. A letos máme opět důvod k oslavě!

Neuvěřitelných **40 let** ve firmě oslavila **Zdena Krupicová** – obrovská gratulace a uznání za všechny roky povívané práce. **35 let** už u nás působí **Tomáš Michalica** a **Jiří Nešpor**,

30 let slaví **Vlastimil Svozil** a **Jan Schallenberger** a **25 let** služby má za sebou **Miroslav Švarcer**.

Když už jsme u bilancování, do zaslouženého důchodu se letos vydal **Karel Wagner**, který s VHS Břeclav spojil neuvěřitelných **46 let života!** Klobouk dolů a přejeme hlavně zdraví, pohodu a spoustu volného času.

O letošní „miminkovskou úrodu“ VHSáčků se postarali

Tomáš Balga	Viktorie	26. 7. 2025
Jan Solařík	Jakub	13. 6. 2025

Když táta předá klíče od „vozu“ synovi

Ve VHS Břeclav si vážíme lidí, kteří u nás zůstávají dlouhá léta a často k nám přivádějí i své děti. Takové příběhy dokazují, že práce není jen zaměstnáním, ale i srdeční záležitostí. Jedním z nich je náš kolega Jan Schallenberger.

Loni oslavil životní jubileum – 50 let. Vyučil se opravářem zemědělských strojů. Před válkou pracoval v Agropodniku v Podivíně, po válce pak nastoupil do VHS Břeclav. Lásku k nákladákům i ke koníčkům, mezi něž patří dobrovolné hasičství, v něm probudil tatínek. S ním také téměř dva roky pracoval právě ve VHS, kde letos završí už třicátý rok. A dnes na středisku dopravy pracuje i jeho starší syn.

Jaké byly vaše začátky?

Od malička jsem chtěl jezdit s nákladákem, stejně jako můj otec. On byl řidič a vlastně i můj vzor. Když jsem viděl stroje ve firmě, byl to pro mě skvělý pocit. Do VHS jsem nastoupil hned po návratu z vojny. Byla tu tehdy skvělá parta. Člověk musel ukázat, že něco umí, aby ho starší mazáci přijali. O to víc jsem si vážil toho, že jsem rychle zapadl. Moc rád na tu partu vzpomínám.

Jezdíte s Tatrovkou a nedáte na ni dopustit. Proč právě Tatra?

Je to silné auto. Nezmar. Na začátku jsem vyzkoušel i AVII, ale pak mě posadili do Tatry. Nikdo se neptal, jestli ji umím řídit. Sedl jsem a šlo to.

Dokázal byste si na Tatře všechno opravit?

Tak z devadesáti procent ano. Nic složitějšího. Je to poctivá práce se železem, žádný plast. „Konkor, švajc a kladivo“ to správně.

Co je na profesi řidiče nejtěžší?

Nic, když vás to baví. Řidičem nemůžete být z povinnosti, musíte k tomu mít vztah.

Jeden z vašich synů pracuje s vámi ve VHS.

Ano. Už jako malý byl stejný jako já, bral jsem ho s sebou na cesty. Když pak studoval dopravní školu, potřeboval praxi, tak byl u nás v dílnách. A zůstal tu jako automechanik. Postupně si dodělal řidičák a dnes už jezdí na Tatře jako já. Je šikovný. Nejdřív se učil on ode mě a dneska už mi v leccem umí poradit i on.

Jste dobrovolný hasič. Jak jste se k tomu dostal?

Dobrovolným hasičem byl už můj otec. Bral mě s sebou, chodilo nás tam víc dětí. Zůstal jsem u toho a k hasičům jsem pak přivedl i oba své syny. Já jsem řidič a strojník, a když nemůžu, zaskočí za mě syn.

Byl jste někdy u zásahu, který na vás zapůsobil?

Jednou hořelo pole – třicet pět hektarů obilí. To byl pořádný šrumelec. Bylo mi pak líto, že se zemědělci tak snaží, a nakonec přijde úroda nazmar. Na tom poli jsme navíc objevili bombu, takže jsme museli oblast hlídat. Silná zkušenost.

Čím je podle vás práce ve VHS lákavá?

Můžu posoudit jen tu svoji. Baví mě, že jsem hodně venku, na čerstvém vzduchu, mezi lidmi, často i v přírodě. Samozřejmě, občas se objeví problémy, ale ty jsou všude.

Co byste poradil novým kolegům?

Mladí kluci mají úplně jinou představu o autech a práci. Jsou to počítačová maniaci a orientují se v jiných oblastech. Já jsem byl kdysi rád, že mě vůbec pustili za volant. Dneska mladí přijdou a jsou zvyklí na automaty, počítače... Ale je to dobře, protože já bych zase neuměl jezdit s těmi novými stroji.

Na kterou zakázku rád vzpomínáte?

Na Štramberk. Tam jsem kromě obsluhy návěsu vozil i lidi autobusem. Bylo mi dvacet dva let a práce pro mě znamenala určitou volnost. Střídali jsme se jako řidiči. Moc jsme si nevydělali, ale hodně jsme se nasmáli.

Kromě hasičů máte ještě nějaké koníčky?

Ano, rád se ženou jezdím na kole. Objedeme okolí, někde se zastavíme na pivo. Dřív jsem chodil i na fotbal, ale dneska už se na to nedá dívat. Teď si spíš sednu doma pod pergolu a relaxuju. Časem se i pohled na odpočinek mění.

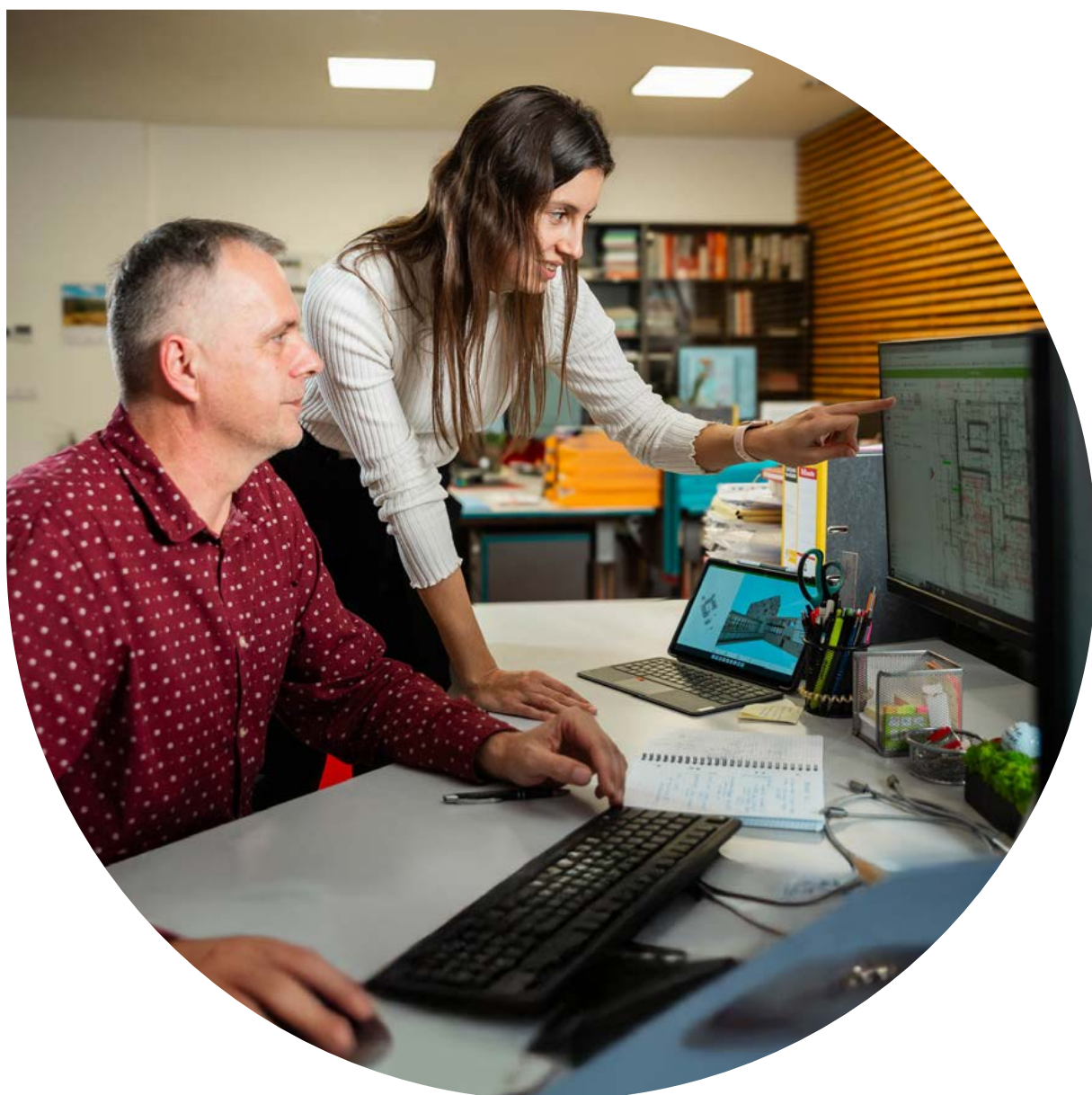
Jan Schallenberger ví, že na dobré práci se nic nemění, občas prostě stačí jen „konkor, švajc a kladivo“. Přejeme mu, ať mu nadšení z práce a dobrá nálada ještě hodně dlouho vydrží.

Design & Build: když projekt i realizace mluví jedním jazykem

Nejlepší výsledky vznikají tam, kde projektanti a stavbaři táhnou za jeden provaz. Model Design & Build spojuje obě fáze – návrh i samotnou realizaci. Utvoří tak jeden tým, který sdílí stejný cíl: kvalitní, promyšlenou a funkční stavbu.

Díky tomuto přístupu, kdy všichni pracují se stejnými daty, dokážeme rychleji reagovat na změny, efektivněji řídit průběh výstavby a lépe hlídat náklady i termíny. Zároveň s tím rozvíjíme i naše vlastní know-how prostřednictvím

vlastních BIM specialistů, kteří umí spojit svět digitálních modelů s praxí na stavbě. Právě oni zajišťují, že každý projekt drží jasnou strukturu a že data nejsou jen „v počítači“, ale pomáhají lidem v terénu.

Pluska boduje napříč kategoriemi

Spokojenost klienta a radost z dobře odvedené práce bývá ve stavebnictví tou největší odměnou. Když ji ale potvrdí i odborná porota, potěší to dvojnásob.

Firma Plus si z letošního ročníku soutěže Stavba Jihomoravského kraje 2024 odnesla hned tři ocenění. V konkurenci čtyřiceti přihlášených staveb zabodovala v několika kategoriích a potvrdila, že kvalitní práce má své jméno i za hranicemi regionu.

První místo v kategorii Průmyslové a technologické stavby získala **Sírupárna Bartoník v Mikulčicích**, která zaujala nejen precizním provedením, ale i citlivým propojením tradice a moderní technologie. Třetí místo v kategorii Vodohospodářské a ekologické stavby patří projektu **Agrofotovoltaika Starý Poddvorov**, jenž spojuje ekologii s inovativním přístupem

k energetice. A zvláštní ocenění za Stavbu realizovanou mimo území JMK si odnesla **montážní hala Fortaco v Holíči**.

„Obrovské díky patří všem, kteří byli u toho – od projektantů po řemeslníky. Tohle je úspěch, který si zaslouží oslavu,“ uvedl Jiří Šetina, jednatel Stavební firmy Plus.

1. místo

v soutěži

Stavba
Jihomoravského
kraje 2024

Stavby s podpisem Plus

Zakázka pro nás není jen práce, ale i vizitka, kterou denně ukazujeme světu.
Provedená v detailu, v kvalitě i ve výsledku, za kterým si stojíme. Posuďte sami.

- ↓ V Mikulčicích vyrostl **nový komplex firmy AVERKON**
– administrativní budova, showroom a skladovací hala
propojené do jednoho funkčního celku. Moderní zázemí,
kde se práce i prezentace firmy setkávají pod jednou střechou.

- ↓ Společnost **Montgas v Hodoníně** se může pochlubit novou nákladní vrátnicí a parkovištěm. Na ploše 1 100 m² vzniklo 48 parkovacích míst krytých přístřeškem s instalovanou fotovoltaickou elektrárnou.

- ↓ **Skladovou halu** s vestavbou kanceláří o výměře 565 m² a 4 800 m² zpevněných ploch jsme dokončili v Hodoníně pro firmu GAS.

- ↓ **Lipov** dostal novou tvář. U koupaliště zde vznikla **volnočasová zóna** s mostkem přes říčku, hřištěm, pumptrackem, ohništěm a moderním osvětlením. Z místa se stal atraktivní prostor pro setkávání, sport i odpočinek.

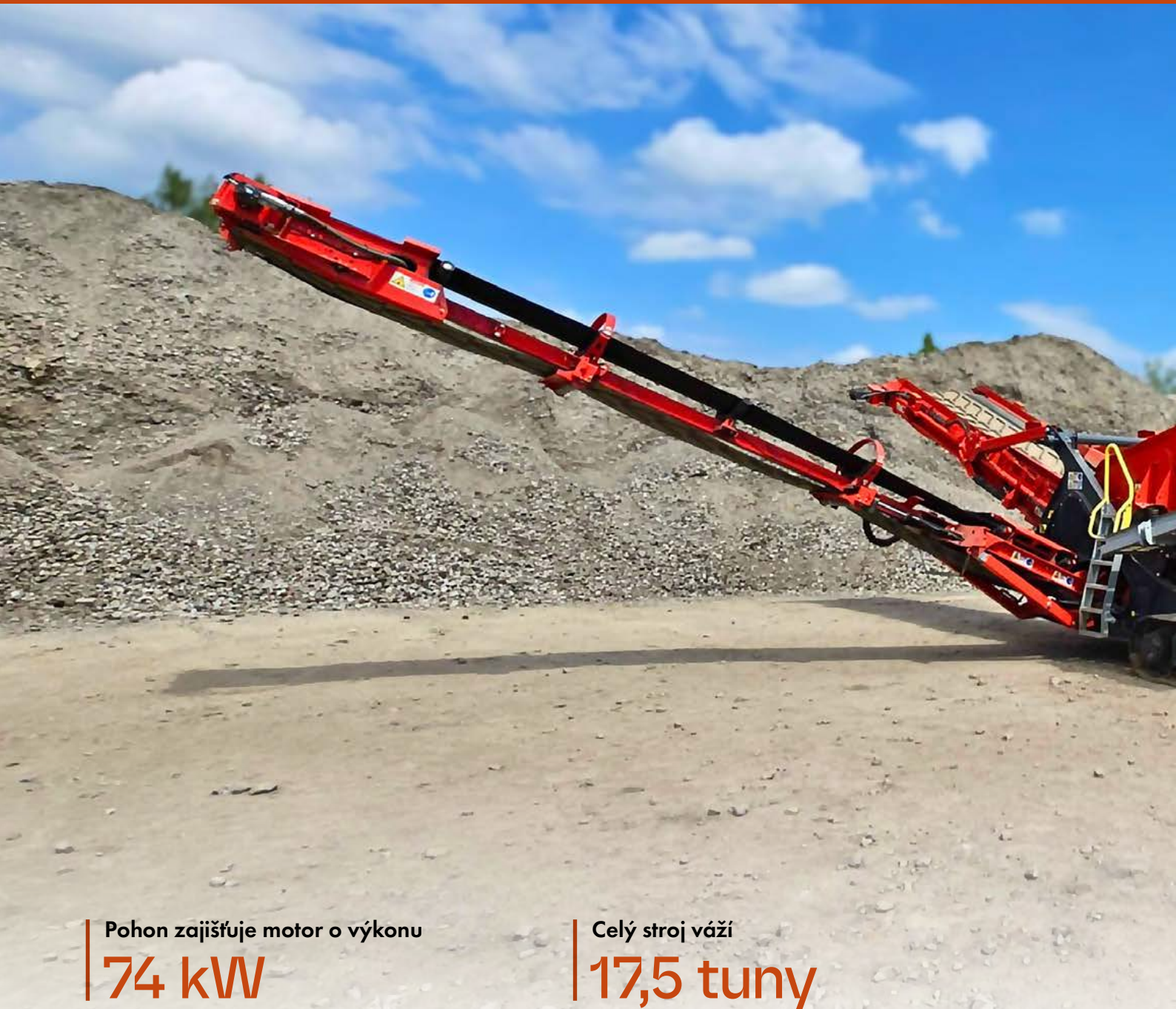

- ↓ V **Lužicích** jsme využili **3D nivelaci**, díky které jsme rychle a úsporně vymodelovali terén v areálu višňového sadu. Následně jsme osadili nové betonové panely efektivně a s maximální přesností.

- ↓ A v **Břevclavi** jsme pro Fosfu dali nový život staré budově **trafostanice**. Z objektu se stala moderní spisovna, s kompletní sanací, novou fasádou s popínavými rostlinami i moderními rozvody. Historická stavba tak získala svěží a udržitelný kabát.

Pohon zajišťuje motor o výkonu

74 kW

Celý stroj váží

17,5 tuny

Nová posila pro recyklační tým

Efektivita, úspora času i nákladů – to jsou hlavní důvody, proč náš recyklační tým od letošního května posílil nový mobilní hrubotřidič Sandvik QE241.

Díky své mobilitě dokáže pracovat přímo na stavbách, kde materiál třídíme už na místě, bez nutnosti další přepravy. To znamená jediné: méně přesunů, nižší náklady a rychlejší postup prací.

Od konce května do konce října 2025 prošlo přes třídič více než

26 600 tun zeminy a recyklátu

Třídí přímo v terénu

Sandvik QE241 je určen pro předtřídění materiálu. Dokáže oddělit velké frakce určené k dalšímu zpracování v drtičce, menší kusy využitelné jako zásyp a zeminu vhodnou pro povrchové úpravy. Poradí si s jakýmkoli stavebním odpadem: zeminou, betonem i cihlami. Jeho dvoupatrové vibrační síto zaručuje účinné třídění, vysoký výkon i přesnost výsledných frakcí. Pohon zajišťuje motor CAT C4.4 o výkonu 74 kW, přičemž celý stroj váží 17,5 tuny. Díky nové technologii se podařilo zvýšit kapacitu třídění až o 30% oproti dřívějšímu zařízení. Od kon-

ce května do konce října 2025 prošlo přes třídič více než **26 600 tun zeminy a recyklátu**. Stroj tak rychle nahradil starší třídičku a díky výkonnosti i variabilním sítům si poradil s různými typy materiálů, které vznikají při demolicích, výkopech nebo rekonstrukcích. Nový hrubotřídič využíváme nejen na vlastních stavbách, ale také při realizaci zakázek. Pro firmy, které potřebují zpracovat stavební odpad přímo v terénu, jde o ideální řešení. Třídění odpadu na místě znamená méně převozů a více materiálu, který se dá znovu použít.

I ve světě betonu má žena své místo

Monika Michalková se narodila 27. srpna 1977 na Slovensku. Vystudovala Slovenskou technickou univerzitu, Stavební fakultu, obor Materiálové inžinierstvo. Po dokončení studií pracovala několik let jako bankovní úřednice. Teprve po mateřské dovolené se vrátila zpět k oboru, který studovala – ke stavebnictví.

Vzpomeneš si, jaké byly tvé první pocity z Plusky?

Vzpomínám si moc dobře. Tehdy Pluska sídlila na ulici Palackého v Hodoníně. Po zazvonění mi otevřeli dveře, ale nechali mě čekat mezi dveřmi... V hlavě se mi rodila spousta otázek, co mě asi čeká. Pak mě ale přivítal Jirka Domanský s Jožkou Anovčínem, a to byl velmi příjemný rozhovor. S přípravou výroby už jsem měla zkušenosti z předchozího zaměstnání, tak jsme se rovnou domluvili, který den nastoupím.

S kým jsi v kanceláři začínala?

Hned po nástupu mě posadili k Romanu Partikovi, který nastoupil devět měsíců přede mnou.

Postupně jsme si začali důvěřovat po pracovní stránce a společně jsme nastavili systém fungování. Roman si zvykl na můj smysl pro humor a já na ten jeho. Naším vedoucím byl Jirka Domanský, se kterým se vždy dobře spolupracovalo. Jak začaly přibývat zakázky i povinnosti, přicházeli další kolegové a oddělení výroby se postupně rozrostlo natolik, že z něj vznikl samostatný tým přípravy.

Co pro tebe bylo na začátku největší výzvou?

Pro mě, jako Slovenku, byly velkou výzvou české odborné výrazy. Dodnes si pamatuju, jak přišel stavbyvedoucí Dušan Bellay s požadavkem objednat na stavbu třímký. Nechtěla jsem vypadat hloupě a ptát se, co to je, tak jsem na to šla oklikou a zeptala se: „A kde to najdu?“ A on na to: „Najdeš to v projektu výztuže.“ Tak říkám: „Ahaaa, strmienka!“ Podobných situací, kdy jsem se musela zorientovat, bylo víc.

Původně jsi pracovala v bance. Jak tuto zkušenost hodnotíš?

Jsem za bankovní průpravu moc vděčná. Jsem technicky založený člověk, ale právě tato zkušenost mi dala nahlédnout do toho, jak fungují firmy po finanční stránce, jaké jsou toky peněz a jak se na vše dívá banka. Získala jsem cenný přehled o fungování finančního systému, a i v této práci z toho dodnes čerpám.

Proč jsi z bankovníctví přešla do stavebnictví?

Původně jsme bydleli v Bratislavě. Po letech jsme se ale rozhodli usadit v Letniči, a po mateřské jsem nastoupila do banky ve Skalici. Bylo to však časově velmi náročné. Dcera byla tehdy ještě malá a sladit pracovní dobu s péčí o rodinu nebylo jednoduché. Navíc se mému vedoucímu nelíbilo, když jsem musela zůstat doma na paragrafu, pokud byla dcera nemocná. To se nakonec stalo impulsem ke změně. Rozhodla jsem se najít novou práci. První inzerát, který mě zaujal, mě vrátil zpátky do stavebnictví. Nastoupila jsem do stavební firmy v Senici, v oboru, který jsem vystudovala, do oddělení nákupu. Bylo to velmi podobné tomu, co dnes děláme na přípravě.

A proč tedy ten přechod do Plusky?

V zimě nebyly zakázky, takže jsme se s majitelem dohodli, že nás propustí a v létě, jak se stavby rozjedou, nás vezme zpátky. Mezitím jsem se ale domluvila v Plusce, a navíc se mi tu hned od začátku líbilo.

Přesto sis ale dala v letech 2017 – 2019 od Plusky pauzu.

Dala. Vrátila jsem se zpátky do Senice. Pracovních povinností v Plusce přibývalo, s dojížděním to bylo časově náročné, neměla jsem prostor na rodinu... Z bývalé práce mi volali, ať se vrátím. Nabídli mi kratší pracovní dobu a více dnů dovolené, tak jsem toho využila.

A bylo to lepší?

Bohužel nebylo. V té době tam chyběli stavbyvedoucí i stavební zázemí, což s sebou přinášelo práci navíc. Asi po dvou letech mi zavolał Jožka Anovčín, jestli se nechci vrátit... Nabídli mi pozici vedoucí v tom smyslu, že už nebudu řešit jenom administrativu přípravy, ale skutečně převezmu vedení oddělení Přípravy včetně vyhodnocování zakázek a podobně.

Proč si myslíš, že je skvělé pracovat v Plusce, konkrétně na oddělení Přípravy?

Mám Plusku velice ráda hlavně kvůli lidem. Pracuje tu spousta skvělých a schopných kolegů, mezi nimiž panuje přátelská atmosféra a komunikace. Na přípravě to platí dvojnásob - nebojujeme spolu – my se snažíme spolupracovat. A to je podle mě velká věc. Každý nový člověk, který k nám přijde, to hned pozná. Nikdo tady nikoho neodbývá, všichni se snaží být nápomocní. Kolektiv je prostě skvělý. A je to vidět i na společných akcích a vánočních večírcích. Naše oddělení bývá občas trochu „v zákulisí“, ale právě u nás se toho hodně na stavby připravuje. Pracujeme s projekty, rozpočty, výrobou, zajišťujeme, aby dodávky na stavbě byly včas, v požadovaném množství a i kvalitě, aby to všechno klaplo. A samozřejmě, aby to celé bylo co nejefektivnější, ekonomické a přineslo spokojenost všem zúčastněným. Na své práci mám ráda rozmanitost – komunikaci s dodavateli, řešení různých situací, hledání nových cest i neustálé učení se. Výsledky pak předáváme stavbyvedoucím, se kterými tvoříme úzký tým. Každý připravář je pravou rukou svému stavbyvedoucímu.

Je vidět, že tě práce těší. Je něco, co tě nebaví?

Mě baví skoro všechno. Nevadí mi ani řešit konflikty, pokud vedou k posunu. Co mě ale dokáže rozhodit, je, když vážne komunikace. V našem oddělení je výměna informací naprosto klíčová – nejen mezi námi, ale i napříč celou firmou. Všichni jsme jeden velký organismus a není tu prostor na to, aby si někdo hrál na „vlastním písečku“. Když spolu komunikujeme a vše funguje, ušetříme si spoustu zbytečného tlaku ze všech stran.

Moni, stavebnictví je, v očích mnoha lidí, synonymem pro mužský svět. Jaké je to být vedoucí a vést z osmdesáti procent mužský tým?

I když jsem žena, mám spíš technické myšlení, a to je při jednání s muži často výhodou, protože to mnohé usnadňuje. Ale zároveň platí, že pokud chci, aby můj názor zazněl a byl brán vážně, musím si být jistá každým slovem. Když se zmýlí muž, prostě se zmýlí. Když se zmýlí žena, hned je z ní „baba“. Bohužel toto nastavení ve společnosti pořád existuje. Naštěstí u nás ve firmě to tak téměř necítím. S kolegy i nadřízenými se dobře známe, mají ke mně důvěru...teda aspoň myslím, a vědí, že se na mě mohou spolehnout. Někdy se dá i trošku „zahrát divadlo“, třeba že jsem něco nepochopila, a může to být ku prospěchu věci. (směje se)

Jak reaguješ při problému?

Preferuji variantu pojďme, vyříkejme si to. Mám ráda jednání na rovinu. Nevyslovené věty musí zaznít. Jsem žena a když mám domněnku, domýšlím hromadu variant. Proto je lepší jednat se mnou přímo.

Jak reaguješ, když se musíš s někým z týmu rozloučit?

Špatně. Už se to stalo. Měli jsme mezi sebou osobu lidsky velmi dobře nastavenou, ale nevládala tuto práci. Nebylo to dlouhodobě udržitelné. Kolektiv nemůže mít slabé články, ostatní by se začali pod náporom práce bouřit. S tím člověkem, který musel odejít, jsme si to vysvětlili.

Za jak dlouho dokážeš odhadnout, že na to daná osoba nestačí?

Stalo se mi to během kariéry dvakrát. Z toho jednou jsem to věděla hned na začátku, ale chtěla jsem dát té osobě šanci. V druhém případě to nějakou dobu trvalo, než jsem odhalila, že to není v pořádku.

Čím je žena v mužském kolektivu výhodou?

Myslím, že ženy mají přirozenou schopnost přinášet do kolektivu harmonii. Stejně jako v rodině – muž bývá ten, kdo chrání a drží rámec, zatímco žena tvoří samotné jádro. Podobně to funguje i ve firmě. Kolektiv chlapů je super, ale když je v něm žena, vnáší i určitou úroveň. Dokáže „vyladit“ ješitnost a konflikty na pracovišti. Tím ale nechci říct, že nedokážeme být, my ženy, tvrdé. Záleží na situaci.

Co máš za koníčky?

Ráda se toulám. Nevyhledávám turistické cíle, ráda poznávám kraj, život, mám ráda sakrální architekturu. Ať jsem kdekoli, ráda zajdu do kostela. Mám ráda kostelní věže, staré krovky – tesařské spoje. Nezní to divně? (směje se) Mě fascinuje, jak to kdysi zvládli bez nářadí, které máme dnes k dispozici. Miluju bylinky, plodiny na jídlo a nemám ráda řezané

květy. Je mi prostě líto, že ta květina umře kvůli chvilce potěšení. Takže radši v květináči nebo se jen projít někde a potěšit se pohledem v přírodě.

Co by ti udělalo radost jako dárek?

Nemám ráda zavazující a drahé dárky. Pro mě kombinačky do kabelky. Jsem netypický člověk. Milka jahodová může být.

Tvoje dcera studuje VUT. Ovlivnila ji ji?

Myslím, že ano. Já i manžel jsme stavaři. Určitě od malinka vnímá, sleduje, o čem se s manželem bavíme. Zdědila po nás technický pohled na svět... ale naštěstí je nadaná i na jazyky a má estetické citění. Když nám oznámila, že chce jít na stavářinu, radili jsme jí, ať si vybere něco jednoduššího. Protože škola a následně i práce ve stavebnictví není lehká.

A co bys poradila mladé holce, která přemýšlí, že půjde do stavebnictví?

Ať jde, ale nebude to jednoduché. Musí mít chuť se učit nové věci. A nebát se toho. A vlastně všichni bychom měli mít chuť se učit a pracovat. To je cesta k úspěchu. A další rada: ptej se, žádná otázka není hloupá a když nevíš, ptej se znovu. Protože odpověď je zdarma, ale chyba stojí peníze a znamená náklady navíc.

Je něco, co bys chtěla ostatním vzkázat?

Tým kolegů na přípravě je kolektiv skvělých lidí. Možná nejsou až tak vidět, ale jejich práce vidět je. Kdokoli za námi přijde, snažíme se pomoci. Když je toho hodně, občas nám to přeteče přes hlavu. Ale i tak chceme poděkovat všem kolegům, vážíme si každého, kdo s námi táhne za jeden provaz.

Monika má osobitý smysl pro humor a je radost si s ní povídat. Ani její kolegové by na svou vedoucí nedali dopustit. Váží si jí, jejího klidu, spolehlivosti i schopnosti držet tým pohromadě, ať už se kolem děje cokoli. Jako překvapení o ni složili básničku:

*Monča, šéfká s úsměvem jak slunce,
všechno zvládá – i s kávou v jedné ruce.
Cílevědomá, s pohledem vpřed,
má plán, kam tým chce vést.
Pohodová, smích má v hlase,
s ní práce letí, uetáhne se v čase.
A v jejím smíchu zní ten kraj,
kde Záhorie zdraví: „Maj sa, maj!“*

Z Plusáků opět draci!

Tradice, týmový duch a pořádná dávka energie – to je kombinace, která Plusákům na vodě už roky přináší úspěchy. Ani letos tomu nebylo jinak. V letošním ročníku závodu **Mazácké drakobíí 2025** v Hodoníně dokázal tým **Plusáků** znovu zazářit a mezi dvaceti posádkami si vybojoval **skvělé 2. místo!** Porazit osmnáct týmů a nechat si ujet jen profesionální veslaře, to už je výkon, který zasluhuje obrovské uznání. Závod tradičně provázela výborná atmosféra, fair play, a především týmová soudržnost, která je pro Plusáky typická.

Gratulujeme celému týmu k dalšímu skvělému výkonu!

Plus pro vzdělání i zdraví

Věříme, že růst se netýká jen staveb samotných, věnujeme prostor i zaměstnancům, a to těm budoucím, i těm současným. Naše stavby pravidelně otevíráme studentům odborných škol, kterým nabízíme možnost nahlédnout do praxe. V letošním roce se například studenti hodonínské průmyslovky mohli podívat na Vránův mlýn v Břeclavi a poznat moderní technologie i reálný chod stavby. Nezapomínáme ani na vlastní sebevzdělávání. Absolvovali jsme školení první pomoci, osvěžili si zásady zdravotní péče. V rámci prevence nabízíme i dobrovolné zdravotní kontroly, jako je například kontrola kožních znamének přímo na pracovišti. Dobře postavená firma jednoduše začíná u lidí, a ti si zasluhuje péči o zdraví i o znalosti.

Kulatiny, které stojí za to

Každý rok u nás někdo slaví kulaté nebo půlkulaté výročí a my si těchto milníků vážíme. Letos děkujeme za deset let dobře odváděné práce **Pavlině Domanské, Jiřímu Majzlíkovi, Janu Němčanskému, Janu Poláškoví, Pavlu Kotáskovi, Miroslavu Žigovi a Marcelu Koplové.** Patnáctileté jubileum slavíme s kolegy **Dušanem Bellayem, Markem Juřenou a Janou Noskovou.**

Přivítali jsme nové Plusáčky

	Miminko	Datum narození
Tomáš Lidák	Kludia	19. 12. 2024
Marek Jurčík	Apolena	28. 6. 2025
Adam Kovanič	Sebastian	31. 7. 2025
Ota Kadlec	Šimon	4. 9. 2025

Nové jméno, nová technika, nové možnosti

Areál v Gbelech se dál rozvíjí po všech stránkách. K významným novinkám patří přejmenování z původní Cihelny Gbely na Tehelňu Gbely, což lépe vystihuje slovenský trh, na který se zaměřujeme. S novým názvem přišla také úprava loga, přirozený krok k větší srozumitelnosti a jednotné prezentaci značky.

K výraznému posílení provozu přispěla také moderní technika. „Pořídili jsme pásový nakladač Bobcat T76 s graderem a 2D nivelací, který umožňuje přesnější úpravu ploch, a válec Ammann ACE ARS 150, ideální pro zhuťování větších ploch. Tyto stroje nám pomáhají při údržbě a úpravách areálu a využívají je i stavební firmy holdingu pro své stavby,“ uvedl Václav Anovčín, jednatel společnosti.

Rekordní množství přijatého odpadu

Zatímco v loňském roce zpracovala firma přibližně 35 000 tun odpadu, letos překročila hranici 100 000 tun, a to nám rok zatím neskončil. Tento nárůst potvrzuje, že poptávka po službách cihelny stabilně roste a provoz se díky modernizaci výrazně zefektivnil.

Lepší zázemí pro zákazníky

Ve spolupráci s firmou Plus probíhají úpravy areálu, které přinesou větší komfort jak zákazníkům, tak zaměstnancům. Nově řešené plochy zajistí plynulejší pohyb techniky, snazší manipulaci s materiálem i vyšší bezpečnost provozu.

Tehelňa Gbely tak pokračuje v promyšleném rozvoji, který spojuje praktické inovace, moderní přístup a kvalitní služby pro své zákazníky.

Technologie pro lepší klima

Klimabott od roku 2009 působí v oblasti klimatizací, vzduchotechniky a komplexních celků vnitřních technologií staveb. V praxi společnost zavádí nové procesy, technologie a postupy, rozšiřuje tým s cílem dodávat zákazníkům ty nejkomplexnější služby v jedinečné kvalitě.

Novinkou ve firmě je příchod Michala Gregora do role ředitele. Od léta se aktivně podílí na chodu firmy a postupně přebírá vedení. Po roce fungování ve skupině AF Group se firma významně posunula kupředu. Dlouhodobě směřuje k tomu být spolehlivým technologickým partnerem v každé fázi projektu – od prvního návrhu až po dlouhodobý servis. Zajišťuje projektovou činnost, výstavbu a servis v oblasti klimatizací, chlazení, vzduchotechniky a rekuperace.

Každý klient má své specifické potřeby. Klimabott dokáže najít individuální řešení, které dává smysl, funguje spolehlivě a odpovídá tomu, co zákazník opravdu potřebuje.

- ↓ Tým odborníků s podporou AF Group posouvá hranice oboru a přináší řešení, která zlepšují klima v budovách i atmosféru ve společnosti.

Čím firma vyniká?

- Individuálním přístupem – každý projekt je navržen na míru.
- Odborností – klient komunikuje přímo s technikem.
- Nadstandardními zárukami – až 60 měsíců na dodaná řešení.
- Ekologickým postojem – recyklace, úspory energií a podpora ekologických aktivit.

Technologie, které dýchají pro budovy

V hodonínské **Integrované střední škole** vznikl nový objekt pro odborný výcvik žáků oborů truhlář a tesař. Naším úkolem bylo zajistit teplovzdušné větrání a chlazení dílen včetně technologického odsávání od pracovních stolů.

V budově **Základní školy Dubňany** jsme realizovali systém teplovzdušného větrání a chlazení učeben. Řízené větrání s rekuperací tepla a komfortní klimatizace přinesly zdravé a příjemné prostředí pro výuku i práci a pro zázemí pedagogů.

V **Nemocnici TGM v Hodoníně** jsme instalovali klimatizaci lůžkového traktu oddělení Ošetrovatelské péče. Moderní systém umožňuje individuální regulaci teploty v jednotlivých pokojích pro pacienty i ošetřující personál.

Nový člen holdingu nese název Rekultivace Hodonín

Holding AF Group se v letošním roce rozrostl o další společnost Rekultivace Hodonín. Nová firma rozjíždí svoji činnost v oblasti rekultivací, zemních prací a úprav krajiny.

Firma přebírá pomyslnou štafetu péče o krajinu od obnovy a sanací území až po vytváření nových, funkčních ploch pro další využití. Tým se teprve rozjíždí, ale už teď je jasné, že přináší novou energii a know-how, které posílí celé stavební portfolio holdingu. Více informací o projektech a plánovaném rozvoji této nové společnosti přineseme v některém z příštích čísel AFGéčka. Cílem je využít zkušenosti z oboru, moderní techniku i přístup, který kombinuje odpovědnost k přírodě s praktickými řešeními pro města, obce i investory.

REALITY

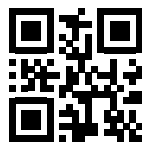
44–45

Realitní společnost Plus
a Bedr Břeclav

45

Průmyslová zóna
Gbely

Správa, která funguje s klidem a jistotou

Hedvika Čaňková má za sebou téměř dvacet let praxe v oblasti pozemkových úprav. Jako projektantka spolupracovala s několika firmami a společnostmi, poté se pět let věnovala správě majetku v nadnárodní plynárenské společnosti. Od roku 2021 působí ve společnostech holdingu AF Group. Její hlavní pracovní náplní je řízení a správa Realitní společnosti Plus, zároveň se stará o Bedr v Břeclavi.

Loni jsme v naší ročence psali o plánech realitní společnosti rozšířit služby o správu nových developerských projektů. Kam jste se za ten rok posunuli?

Soustředili jsme se především na dokončení stávajících projektů, aby bylo vše připraveno na převzetí Vránova mlýna do správy. Jde o jeden z nejvýznamnějších projektů v našem portfoliu. Moderní bydlení s nejnovějšími technologiemi, které vyžaduje pečlivý servis a údržbu. Součástí areálu je i rozsáhlá zeleň, o kterou se budeme starat. Věřím, že předání proběhne hladce a těšíme se na nové majitele bytů i kavárnu, která celý prostor krásně oživí.

Kromě správy se věnujete také pronájům a prodejům. Jak vypadá současné portfolio realitní společnosti?

Letos jsme dokončili prodej bytů v domě na Brněnské ulici. Aktuálně připravujeme úpravu tří bytů v objektu na Měšfanské, kde už v suterénu funguje zázemí pro oddělení Dopravy. Do budoucna se chceme víc zaměřit na nákup pozemků pro průmyslovou výstavbu, abychom investorům mohli nabídnout širší škálu lokalit podle jejich potřeb a preferencí.

Tvoje role je hodně různorodá, od plánování po řešení krizových situací. Co tě na ní nejvíc baví?

Baví mě právě ta různorodost. Společnost, kterou jsem převzala, už měla pevné základy – nebylo potřeba ji budovat od nuly, ale přizpůsobit dnešním podmínkám a rozvíjejícímu se holdingu. Spravujeme objekty různého stáří, velikosti i využití a každý z nich má svůj potenciál. Osvědčil se nám systém správců, kteří se o nemovitosti starají dlouhodobě a zodpovědně. Důsledná kontrola revizí a servisů dává jistotu, že pokud k havárii přece jen dojde, dokážeme ji rychle zvládnout. Velmi důležitá je i spolupráce mezi správci a jednotlivými firmami v rámci holdingu – bez ní by to nešlo.

Co bys chtěla, aby si lidé s názvem Realitní společnost Plus spojovali?

Chtěla bych, aby si lidé s názvem Reality Plus spojovali spolehlivost a klid. Když správa funguje dobře, skoro si jí nevšimnete – prostě všechno běží, jak má. Naopak, když se někde kupí nedostatky, hned je vidět, že něco nefunguje. Naším cílem je, aby správa byla téměř neviditelná, ale samozřejmě. Co se týká realit, čeká nás ještě spousta práce – například u připravovaného projektu Bydlení u Lázní, kde bychom chtěli být součástí developerského týmu a následně prodávat hotové domy a byty přímo koncovým zájemcům. Chceme nabídnout komplexní řešení bydlení pro každého podle jeho potřeb a možností. Aktuální nabídku nemovitostí brzy představíme na novém webu www.rsplus.cz

V Bedru je živo – plné obsazení, nové hřiště i úspornější provoz

Do tvé kompetence spadá i péče o areál Bedr.

Co je tady nového?

V areálu Bedr je v podstatě vše při starém, a to v tom nejlepším slova smyslu. Hotel, sklady a garáže jsou plně obsazené, mateřská škola i asijské bistro si našly své zákazníky a daří se jim skvěle. Školička má nové hřiště i zahrádku. My jsme letos vyměnili plynové kotle za modernější a úspornější, čímž snižujeme provozní náklady. Dokončen je i projekt šesti bytů a známý rozpočet na jejich rekonstrukci, ale ten zatím zůstává „v šuplíku“, protože budova je momentálně plně využita.

Bedr Břeclav a Realitní společnost Plus pod vedením Hedviky Čaňkové patří mezi společnosti, které propojují stabilní zázemí holdingu s dynamikou rozvoje nových projektů. Cílem do budoucna je udržet kvalitu správy, rozšiřovat nabídku služeb a rozvíjet projekty, které dávají smysl jak z hlediska investorů, tak i lidí, kteří v nich budou žít a pracovat.

Úspěšný rozvoj pokračuje

Areál průmyslové zóny v Gbelech prochází postupnou modernizací. Během letošního roku byly provedeny nátěry objektů, úpravy zeleně a nový vodovodní řad, což zlepšilo funkčnost i vzhled areálu.

Dokončena byla rekonstrukce administrativní budovy a vybudována nákladní rampa pro společnost Crafcu, která slavnostně převzala areál dne 6. června za účasti vedení města Gbely. Novým manažerem zóny se stal Vladimír Šenk, který se zaměřuje na další rozvoj infrastruktury, kvalitní servis a stabilní spolupráci s nájemci. Díky těmto krokům si Průmyslová zóna Gbely upevňuje pozici moderního a atraktivního místa pro podnikání.

A photograph of a river scene. On the left, a large, leafy tree with green and yellowing leaves hangs over the water. On the right, a multi-story building is under construction, featuring a red-tiled roof and scaffolding. The building's reflection is visible in the calm water. The word "DEVELOPMENT" is overlaid in large, white, sans-serif capital letters across the center of the image.

DEVELOPMENT

48

Bydlení u Lázní

49

Vránův mlýn

Bydlení u Lázní: čtvrť, která roste z promyšlené vize

O projektu Bydlení u Lázní v Hodoníně jsme v loňské ročence psali jako o jednom z nejambicióznějších developerských plánů skupiny. Dnes už má za sebou výrazný kus práce. Byla dokončena projektová dokumentace inženýrských sítí a probíhá návrh jednotlivých bytových a rodinných domů.

„**N**aším cílem je vytvořit moderní čtvrť, která nabídne kvalitní bydlení pro každého, od jednotlivců až po rodiny. Důraz klademe na zeleň, komunitní prostory a přirozené propojení s lázeňským prostředím Hodonína,“ říká projektový manažer Josef Hlahůlek. Autorem urbanistického i architektonického návrhu je ateliér PROAM ARCHITEKTI vedený Davidem Šromem, jehož tým při tvorbě koncepce spolupracoval s odborníky z oblasti urbanismu, krajinářství i sociologie. Společným cílem je vytvořit příjemné, živé a přirozeně fungující místo k životu. Nová čtvrť nabídne v blízkém horizontu několika let kombinaci bytových domů, řadových a samostatně stojících domů, dopl-

něnou o komunitní zóny, dětská hřiště, park i prostor pro drobné služby. Architekti kladou důraz také na udržitelnost a energetickou efektivitu, hospodaření s dešťovou vodou a chytré využití veřejného prostoru.

Aktuální informace o postupu příprav a výstavby mohou zájemci sledovat už dnes na webu www.bydleniulazni.cz, kde nechybí ani rozhovor s architektem Davidem Šromem či možnost přihlášení k odběru pravidelných newsletterů.

„Bydlení u Lázní je pro Hodonín šancí posunout kvalitu městského bydlení o úroveň výš. Věříme, že nová čtvrť bude přirozeným pokračováním města, které lidé přijmou za své,“ doplňuje Josef Hlahůlek.

Vránův mlýn: finále na dohled

O projektu Vránův mlýn v Břeclavi píšeme pravidelně nejen ve firemním časopise, ale také na webu a sociálních sítích. Loni jsme vás v naší ročence informovali o přeměně historického areálu na moderní rezidenční komplex. Stavba míří do cílové rovinky. Žádosti o kolaudaci budou zahájeny ještě do konce tohoto roku.

Na místě bývalého mlýna postupně vyrůstají objekty, které dohromady vytvoří jedinečné místo pro bydlení i odpočinek. „Každá část má svůj jedinečný charakter, ale dohromady tvoří harmonický celek. Fasáda dala objektu konečnou podobu a v atriu vzniklo zelené klidové prostranství se závlahou a výsadbou,“ popisuje projektová manažerka Markéta Grufíková. Architekt zachoval ducha původní stavby, zároveň ale přinesl moderní řešení, která odpovídají současným požadavkům na komfort i udržitelnost. Projekt využívá kvalitní materiály, energeticky úsporné technologie a citlivé urbanistické začlenění do okolí. „Vránův mlýn je pro nás srdeční záležitostí. Nejde jen o bydlení, ale o místo, které propojuje historii s moderním stylem života. Bude to čtvrť, kde se lidé budou chtít potkávat a zůstávat,“ dodává Markéta Grufíková. První obyvatelé se nastěhují do nových bytů už **na jaře 2026**. O průběhu výstavby i aktuální nabídce bytů informuje web

projektu www.vranuvmlyn.cz a sociální sítě, kde lze sledovat pravidelné aktuality i fotoreporty ze stavby.

Bydlení pro budoucnost

Některé byty jsou stále k dispozici a je rozhodně co nabídnout. Největším benefitem je poloha na křižovatce tří měst: Brna, Bratislavy a Vídně. Architektonické zpracování sází na nadčasový styl a kvalitu použitých materiálů, díky čemuž nové bydlení odolá času i módním trendům. Byty jsou energeticky úsporné a jejich provoz tak zůstane dlouhodobě příznivý. O výjimečnosti místa svědčí i poloha v blízkosti břeclovského zámku a propojení s historií původního mlýna. K tomu přidejte vlastní kavárnu přímo v areálu, zelené atrium jako útočiště pro odpočinek a blízkost cyklostezek i celého Lednicko-valtického areálu. Vránův mlýn zkrátka spojuje vše, co od moderního a udržitelného bydlení můžete chtít.

HOTELY & GASTRO

52–53

Pivovar Lednice

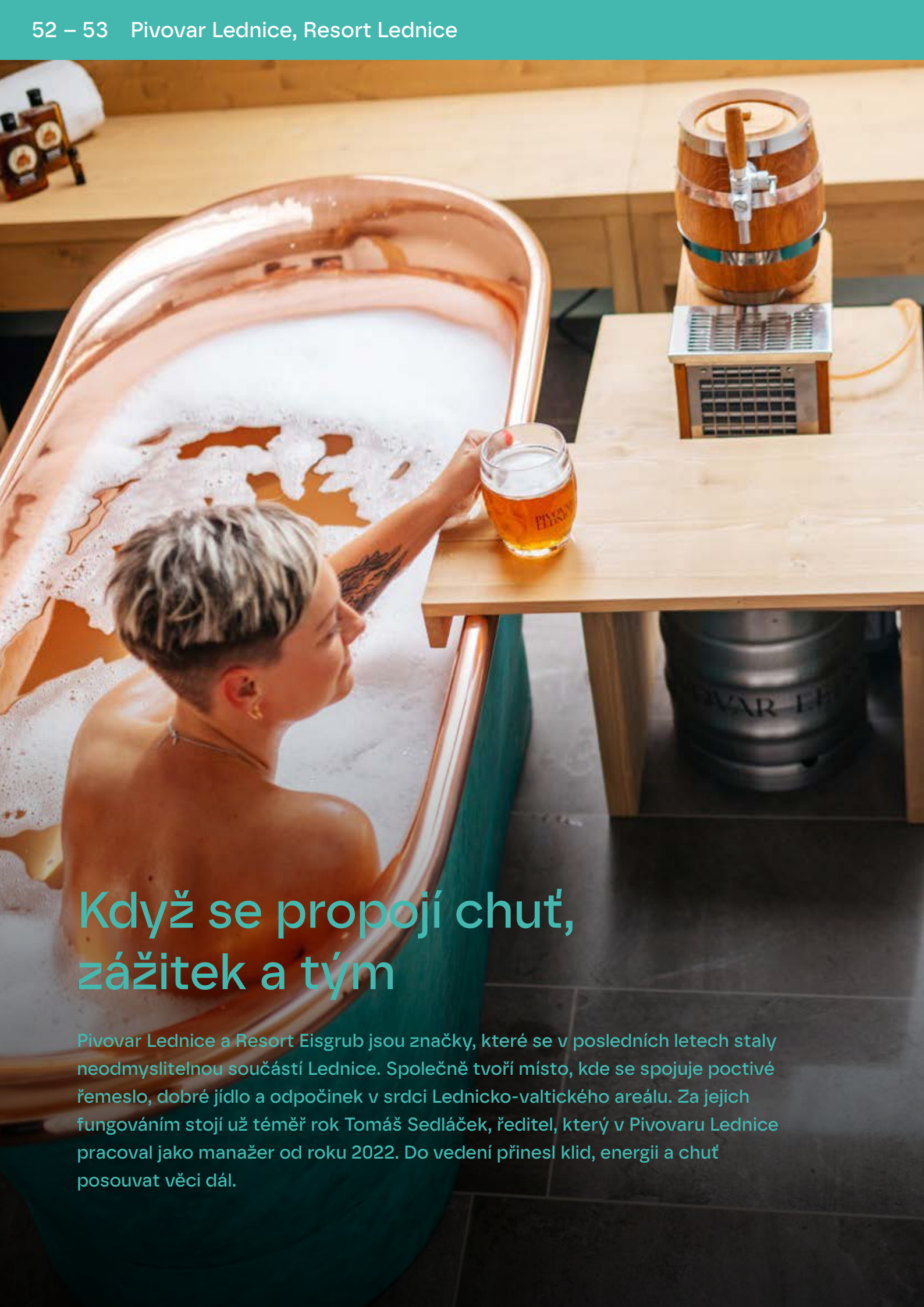

52–53

Resort Lednice

A woman with short blonde hair is relaxing in a copper bathtub filled with beer foam. She is holding a glass of beer. On a wooden table next to the tub, there is a wooden beer dispenser and a glass of beer. The setting is a modern, rustic-style bathroom.

Když se propojí chuť, zážitek a tým

Pivovar Lednice a Resort Eisgrub jsou značky, které se v posledních letech staly neodmyslitelnou součástí Lednice. Společně tvoří místo, kde se spojuje poctivé řemeslo, dobré jídlo a odpočinek v srdci Lednicko-valtického areálu. Za jejich fungováním stojí už téměř rok Tomáš Sedláček, ředitel, který v Pivovaru Lednice pracoval jako manažer od roku 2022. Do vedení přinesl klid, energii a chuť posouvat věci dál.

Tome, na co jsi z poslední doby nejvíc pyšný?

Asi nejvíc na to, že se nám podařilo stabilizovat atmosféru v týmu. Máme kolem sebe lidi, kteří táhnou za jeden provaz a chtějí dělat věci dobře. Zároveň se nám podařilo zklidnit provoz a společně s novým týmem kuchařů jsme posunuli gastro o kus dál, a to je skvělý pocit.

Co je pro tebe největší výzvou při vedení dvou tak rozdílných, ale propojených provozů – pivovaru a hotelu?

Nejtěžší je zkoordinovat všechny části týmu tak, aby všechno do sebe zapadlo a fungovalo jako jeden celek. Jsou to stovky zpráv na WhatsAppu a neustálá komunikace o provozu.

Každý provoz má jinou dynamiku, ale navenek musí působit jednotně. Host přece nevnímá rozdíl mezi hotelem, restaurací nebo pivovarem. Pro něj je to jeden zážitek.

A jak se o to prakticky snažíte, aby návštěva u vás nebyla „jen o pivu“ nebo „jen o wellnessu“?

Naším cílem je, aby host od nás odjížděl s pocitem, že všechno do sebe zapadlo, že tady strávil kvalitní čas. Od příjemného ubytování, přes večeři u našeho piva, až po dobrou snídani. Nechceme být jen místo, kde se člověk zastaví na jídlo.

Kam bys chtěl resort a pivovar posunout během příštích let?

Rád bych, abychom byli vnímáni jako hlavní regionální hráč, aby se z nás stal přirozený cíl výletu, ne jen zastávka. Chci, aby si lidé řekli: „V Lednici? Tam musíme zajít do pivovaru na pivo!“

Který okamžik tě v kariéře nejvíc posunul?

Určitě otevření pivovaru. Tehdy jsem působil jako marketingový manažer a bylo to pro mě úplně nové prostředí. Naučilo mě to hodně, nejen o provozu, ale hlavně o lidech. Ukázalo mi to, že když má člověk kolem sebe tým, který věří v to, co dělá, dokáže velké věci.

Pivovar a Resort Lednice se stávají synonymem poctivé práce, kvalitní gastronomie a přátelské atmosféry. A možná je tajemství úspěchu právě v obyčejné lidskosti a chuti dělat věci srdcem.

Na co bys pozval hosty v roce 2026?

Na ještě lepší pivo, top gastro a spoustu akcí v srdci Lednicko-valtického areálu. Chceme, aby to tady žilo, aby se lidé dobře najedli, pobavili, a zároveň si odnesli něco, na co si rádi vzpomenu. A ano, připravujeme řadu akcí se známými tvářemi z oblasti gastronomie a uvidíte nás na opravdu velkých festivalech. Samozřejmě nebudou chybět i naše hlavní akce jako je Lednický ples, Masopust, Oktoberfest.

O práci, rodině a životním balancu

Neodpustím si trochu osobní otázku. Máš roční miminko. Jak se ti daří skloubit práci a rodinu?

Upřímně, není to jednoduché. Ale naučil jsem se víc delegovat a vědomě si vyhrazovat čas pro rodinu. Když se mi dcera narodila, zrovna jsem přebíral roli ředitele... to byla jízda. Probdělé noci, nové povinnosti, ale člověk se do toho prostě dostane a naučí se fungovat jinak.

Co tě na rodičovství nejvíc překvapilo?

Jak moc se změní pohled na svět. Najednou zjistíš, že věci, které ti dřív připadaly důležité, jsou vlastně maličkosti. Dcera mě neskutečně nabíjí, ten první ranní úsměv je prostě nejlepší start dne.

Když máš volný den, jak ho trávíš?

Nejčastěji s rodinou. Rádi vyrážíme na výlety. Nebo si jen tak odpočinu. Mám rád chvíle, kdy si sednu s dědou od přítelkyně na pivo, dáme si kus špeku a probereme svět. A když zbyde čas, kopnu si do míče nebo se dívám na Ligu mistrů, fotbal mě pořád baví.

SKLÁRNY

A woman with long grey hair and glasses, wearing a dark blue t-shirt with a white star logo, is working in a glass factory. She is standing at a workbench, looking down at a large, curved piece of glass. The background shows a large industrial space with yellow pillars and various equipment. In the foreground, there is a wooden workbench with a large, curved piece of glass and a glass of water.

56

Glasfabrik Květná

Ve sklárně jde o víc než o sklo

Zdeněk Brázda stojí v čele sklárny Květná už několik měsíců.

Opírá se o mnohaleté zkušenosti z provozů s ruční výrobou, které promítá i do své práce. Je jedním z těch, kdo věří v sílu poctivého řemesla.

Ve sklárně dnes pracuje tým, který navazuje na staletou tradici, ale zároveň přináší nové postupy a techniky. Pod jeho vedením se sklárna rozvíjí a s odvahou hledá nové cesty. Během několika měsíců se podařilo ve sklárně udělat několik důležitých kroků. „V první řadě došlo k drobné restrukturalizaci nákladů. I když postupujeme krůček po krůčku, z pohledu dlouhodobého fungování je to důležité. Další pokrok přinesla úprava huti tak, aby byla bezpečně přístupná pro exkurze. V neposlední řadě kvitují i zavedení nových technik, které nám umožní vyrábět modernější designy,“ shrnuje jednatel. Zároveň zdůrazňuje, že kvalita pro zákazníky zůstává hlavní prioritou a že se podařilo navýšit počet zakázek, což je základní předpoklad stability celého provozu.

Výzvy i vize

Největší dlouhodobou výzvou pro sklárnu zůstává získávání a udržení odborného personálu. Aby se dařilo objevovat nové tváře a rozvíjet mladé talenty, byla navázána úzká spolupráce se Sklářskou školou ve Valašském Meziříčí, Střední umělecko-průmyslovou školou sklářskou v Železném Brodě a také s uměleckými školami ze Slovenska. Vedle rozvoje výroby se připravuje rekonstrukce celého areálu sklárny. Prioritou je obnova Zahnovy vily z roku 1902, která dnes slouží jako muzeum skla. Nové vize a možné směry, kam by se areál mohl do budoucna ubírat, zpracovali ve svých bakalářských pracích studenti Fakulty architektury VUT pod vedením architekta Marka Štěpána. Nový jednatel má jasno v tom, kam by se měla značka Květná 1794 dále ubírat: „Vidím naši cestu v tenkostěnném, barevném skle v nejvyšší kvalitě. Chceme přidávat další unikátní techniky, které nás odliší. Květná má obrovský potenciál a naším úkolem je jej rozvíjet s pokorou k tradici,“ vysvětluje Brázda.

Ve spolupráci s obcí Strání jsou navíc plánovány i další akce, které budou průběžně upřesňovány. „Ale návštěvníky rádi uvítáme kdykoli – stačí se zastavit,“ dodává Zdeněk s úsměvem.

A jeho přání pro sklárnu? „Opakovatelná kvalita skla a přirozený proces. Aby se sklárna vyvíjela v rytmu, který je pro ni přirozený, s respektem k lidem i k práci.“

Pod vedením Zdeňka Brázdy získává Květná nový klid a jistotu. Jeho přístup je založený na úctě, zkušenosti a lidskosti, a právě to je kombinace, díky které může sklárna dále růst, tvořit a vyprávět svůj příběh.

Přijměte pozvání do sklárny

Sklárna Květná není jen výrobní provoz, ale místo, kde to žije:

24. ledna 2026 jste zváni na Sklářský a obecní ples, který se v roce 2025 po téměř 30 letech dočkal obnovení.

14. února 2026 a 12. září 2026 se můžete těšit na tradiční Dny otevřených dveří – únorový fašankový a zářijový hodový.

Když se tradice potká s vizí

Rok 2025 přinesl sklárně Květná 1794 silný návrat na mezinárodní scénu i řadu nových projektů, které propojily tradici s moderním designem.

V lednu se sklárna poprvé představila na prestižním veletrhu **Maison & Objet v Paříži**. Expozice Zvuk tradice, oceněná už na pražském Designbloku 2024, zaujala svým pojetím propojujícím světlo, zvuk a pohyb skla.

„Byl to pro nás světový debut. Setkali jsme se s obrovským zájmem nejen ze strany designérů, ale i distributorů a médií. Ukázalo se, že ruční české sklo má stále silný ohlas,“ říká hlavní designérka Klára Janypková.

Sklářský a obecní ples

V únoru se Květná zapsala i do společenského života v regionu. Po téměř třiceti letech se ve Strání konal **Sklářský a obecní ples**, který vrátil do obce dávnou tradici společných oslav. V sále zněla hudba Tůfaranky, zpíval

Václav Noid Bárta a taneční parket ovládli Martin Prágr a Lenka Nora Návorková ze StarDance. „Byl to večer plný radosti, nostalgie i hrdosti. Podařilo se setkání lidí, které sklářství po generace spojuje,“ uvedl majitel sklárny Josef Anovčín.

Celorepublikový (tý)den sklářů

P odzimní měsíce se nesly v duchu otevřenosti a návratu ke kořenům. Sklárna letos pozvala veřejnost hned třikrát – v březnu při masopustních oslavách, v září během hodů a v říjnu v rámci **celorepublikového (tý) dne sklářů**. Každá z akcí přilákala stovky návštěvníků, kteří mohli zblízka sledovat ruční výrobu skla na hutí, navštívit muzeum i obdivovat zručnost místních mistrů.

Funkcionalismus ve skle

Na jaře se pozornost zaměřila na umění a historii. Uvedení kolekce **Fuchs** vzdalo hold funkcionalistickému architektu **Bohuslavu Fuchsovi**, jehož filozofie jednoduchosti a harmonie tvarů se promítla do každého kusu. Kolekce vznikla k 130. výročí jeho narození a byla vytvořena v úzké spolupráci designérů a sklářských mistrů, kteří citlivě převedli původní návrhy do moderní podoby.

Kávový rituál ve skle

V létě obohatila nabídku sklárny elegantní kávová **kolekce Drop**. Tři typy ručně foukaných skleněných šálků na espresso, cappuccino a flat white, doplněné podšálky inspirovanými kapkou dopadající na hladinu.

Propojení českého skla a japonské filozofie klidu

Závěr roku patřil velké mezinárodní premiéře. Ve spolupráci s japonským architektem **Kengem Kumou** vznikla kolekce **Haoto**, jejíž název v japonštině znamená zvuk listů. Série sedmi minimalistických objektů s jemným otiskem žilnatiny listu na dně každého kusu symbolizuje spojení přírody, člověka a skla. Kolekce byla představena na veletrhu Maison & Objet i na ambasadě v Tokiu, kde sklídila mimořádný ohlas.

Rok 2025 tak potvrdil, že sklárna zůstává jedinečným místem, kde se ruční práce, umění a inovace propojují v nadčasový celek. V každém kuse skla z Květné se odráží poctivost řemesla, síla tradice i odvaha jít dál, směrem k novým vizím a světovým příležitostem.

Život mezi pecí, sklem a folklorem

Ve sklárně Květná najdete spoustu lidí, kteří s ní spojili celý svůj život. A často nejde jen o jednoho člena rodiny, ale o celé generace. Mezi nimi jsou i manželé Irena a Jiří Kolajovi, kteří ve sklárně působí už řadu let. Irena se stará o přípravu výroby a provází návštěvníky při exkurzích, Jiří stojí denně u pece a fouká sklo. Oba dobře vědí, že práce se sklem není jen zaměstnání, ale kus života.

Sklo, rodina a písně z Květné

S **Irenkou (50)** se setkáváme v kanceláři. O výrobě ví téměř všechno. Propojuje svět obchodníků, designérů i sklářů, přitom se jako průvodkyně sklárny často stává i prvním kontaktem pro návštěvníky huti během exkurzí. Když zrovna neřeší nové zakázky, zpívá s ženským sborem Netáta a pečuje o rodinu, která je se sklárnou spjatá už po generace.

Irenko, máte ve sklárně rodinnou tradici?

Ano. Já i manžel jsme tu měli své rodiče. Můj tatínek byl sklář až do důchodu. I manželův otec byl sklář, maminka odnášela sklo a jeho sestra byla malířkou.

Co všechno obnáší tvoje práce a jak tě baví?

Připravuji podklady pro obchodníky při poptávce. To obnáší přípravu kalkulace na výrobek, zajištění výkresové dokumentace od designéra. Po evidenci objednávky pak ještě vytvářím

každému výrobku kmenovou kartu. Druhou část mé práce tvoří provázení návštěvníků výrobou při exkurzích. Práce mě baví, je pestrá a člověk se pořád učí něco nového.

Bavíte se o práci i doma?

Každý den. Občas se s manželem i radím. Ukážu mu požadavky obchodníka a on mi poradí, jestli je to technicky možné, jakou použít formu nebo složení.

Je výhoda, že jste oba ve stejném oboru?

Někdy ano, někdy je to náročné. O práci se mluví nejen doma, ale i u rodičů. Všechny zajímá, jak se sklárně daří a co je nového.

Tvoje maminka ve sklárně stále pomáhá.

Ano, účastní se exkurzí a při dnech otevřených dveří pomáhá panu Brušíkovi v muzeu. Stále ji to baví.

A co vaše dcery? Pokračují v rodinné tradici?

Obě občas vypomáhají, ale myslím, že pracovat tu nebudou. Starší dokončila bakalářské studium sociální práce. Mladší je zdravotní sestra a pokračuje v tomto oboru ve studiu na vysoké škole. Ale na brigády sem chodí obě rády.

Kromě práce jsi aktivní i ve folkloru.

Ano, folklor je moje láska odmalička. Dřív jsem tancovala, teď už jen zpívám v ženském pěveckém sboru Netáta.

To je zajímavý název – odkud pochází?

Netáta je bylinka, kapradina plavuň vidlačka. V jedné písničce se zpívá: „...a vy chlapi nevíte, proč za mnou chodíte. Já nosím Netátu za fěrtušků...“ Byla to bylina považovaná za afrodiziakum a podle ní máme jméno.

Kde vystupujete?

Hodně po okolí. Spolupracujeme s místními cimbálovkami a taky s Magdou Mučkovou a CM Danaj. Už jsme spolu dělali program Desatero a projekt inspirovaný Leošem Janáčkem – písňe z Březové. Je to moc zajímavé.

Dá se po práci úplně vypnout?

Upřímně, moc ne. I v noci, když nemůžu spát, myslím na práci.

Jak vnímají sklárnu lidé v obci?

Starší generace ji mají v srdci, mladší už tolik ne. A je tu i hodně přistěhovaných.

Co pro tebe osobně sklárna Květná znamená?

Je to moje srdcová záležitost. Když se kdysi řešilo, že by se sklárna mohla zavřít, hodně jsem to prožívala. Nedovedla jsem si představit, že bych šla jinam.

A přání do budoucna?

Dokončit opravu domu, přestěhovat se... a pak cestovat po Evropě.

Mistr velkých kusů

Jiří (48) patří mezi zkušené skláře, kteří mají „sklo v krvi“. U pece stojí každý den a z rozžhavené hmoty vytváří elegantní vázy, džbánky i robustní skleněné koule. Práci bere jako poslání a je hrdý na to, že může být součástí tradice, která ve Květně trvá už víc než 200 let.

Jak jste se ke sklářství dostal?

Sestra byla malířka skla, tatka foukal, mamka odnášela... tak nějak bylo logické, že tady budu pracovat taky.

Specializujete se na velké kusy. Jak jste se k tomu dostal?

Už na učňáku. Chodili jsme po dílnách, foukali vázy a džbánky a mně se to zalíbilo. Od té doby se velkým kusům věnuji pořád.

Jaký největší kus jste kdy dělal?

Nejtěžší byla plná skleněná koule z dvaceti kilo skla. Dělali jsme ji tři skláři. Měla asi dvacet centimetrů v průměru, nebyla foukaná, ale litá.

A jak se fouká třeba váza?

Všechno foukané sklo vyžaduje plynulý dech. Není to o tom, kdo vydrží déle foukat, ale o rovnoměrném tempu. Nesmí se „skrabatit“ zevnitř, musí to být plynulé a přesné.

Jak dlouho už ve sklárně pracujete?

Od vyučení. Po vojně v roce 1997 jsem nastoupil zpět a jsem tu dodnes.

Je pro vás výhoda, že s manželkou pracujete na jednom místě?

Ani nevím, jestli výhoda, ale určitě jsem rád, že má práci tady. Má to kousek z domu a my si můžeme pomoci. A navíc mě prý „hlídá“, jak sama říká. (smích)

Jak jste se vůbec k sobě s Irenkou dostali?

Tancovali jsme spolu v Javorině. Já už jsem byl členem, když se Irenka k souboru připojila... Ze začátku mě nechtěla. Trvalo snad dva roky, než si dala říct.

Cítíte hrdost, že sklárna stále funguje?

Ano, velkou. Těší mě, když vidím naše džbánky nebo skleničky v českých filmech a seriálech. Rád sleduji i nové trendy – s kamarády jezdíme do Nového Boru na sympozium, kde je to víc o umění.

Dá se něco z toho přenést do Květné?

My jsme spíš na užitkové sklo, sklenice, vázy, džbánky. Ale občas děláme i zajímavé zakázky, třeba skleněné srdce pro anděla. Umělecké věci bychom zvládli, kdyby o ně byl zájem.

Jak odpočíváte po práci?

Prací. Předělávám dům, sekám trávu... Dřív jsem chodil na houby, teď na to není čas. Ale až bude hotovo, do lesa se vrátím.

A přání do budoucna?

Vyzkoušet nové věci ze skla, třeba i lustry. A hlavně, aby sklárna jela dál a majitelé měli hodně zakázek.

Irenka a Jiří Kolajovi dokazují, že práce ve sklárně Květná není jen o řemesle, ale o vztahu ke sklu, k lidem a ke kraji. Oba vyrostli mezi pecemi, znali tu rodiče i prarodiče a svou každodenní poctivou prací pomáhají udržovat tradici, která má ve Květně hluboké kořeny.

AFGéčko Ročenka 2025

Datum vydání
12/2025

Vydavatel
AF GROUP a.s.,
Měšřanská 3992/109, Hodonín

Redakce

Odpovědný redaktor: Andrea Červenková

Redakční tým: Martina Černá, Vítězslav Charvát,
Monika Filípková, Jiří Šetina, Jiří Vopava

Foto: Roman Hanák, Vítězslav Charvát,
Martina Linhartová, Pavel Pomikálek, archiv firem

Rozhovory vedla: Andrea Červenková

Jazyková korektura: Markéta Němčanská

Grafika

Filip Sodomka

Tisk

Tiskárna Lelka, s.r.o., Dolní Bojanovice

NEPRODEJNÉ

